

Nro.

151.

DZIENNIK

Patryotycznych Polityków w Lwowie.

Dnia 5go Lipca 1797.

Gazety.

WŁOCHY.

Z Wenecyi dnia 7. Czerwca.

Na przybycie Jen: Buonaparte co dzień oczekiwamy. — Zakonnicy będący na wyspach S. Jerzego, S. Michała i S. Sekunda w 8. dniach z tnych Klasztorów do innych przeniesieni będą, a miejsce ich zajmą wojska Francuskie. — Przybywają tu różni Deputowani z Wysep i

D 7

Miaśc

Miast wielu, tudzież niektórych powiatów ziemi stały dla pobratania się i połączenia z naszą municypalnością. Znaczniejsze jednak Miasta, iako to: *Padwa*, *Treviso*, *Wincencya*, *Breſcia*. *Crema*, *Bergamo*, skłonności do tego nieokazują. Rozumieniem jest powszechném, że los tej części Kraiów zależy od traktatu pokoju, między Rzpltą Francuską i Cesarzem. Do wysp *Lewantu* wysłano Deputowanych dla wprowadzenia tamże rządu Demokratycznego.

Z Paryża dnia 9. Czerwca.

Dnia wczoraszego Minister Inter: Zagr: przedstawił Dyrektoryatowi Wyk: Oby: *Verninac* byłszego Posła nadzwyczajnego przy Porcie Ottomańskiej, który nie dawno z Turek przybył i następującą miał mowę:

Obywatele Dyrektorowie! Powróciwszy z *Konstantynopola* stółownie do waszego wyroku wydanego na prozbę moją i kończącego moje Poselstwo, składam w ręce wasze Dyploma Sułtana *Selima 3.* iako odpowiedź na pismo wasze kredencyjonalne dla mnie, i Depesze *Hussein*

sein *Bafzy* Admirala Państwa wraz z
 banderą Turecką, którą mam zlecenie
 złożyć przed wami, iako dowód rzetel-
 nej przychylności i alianfu. Z podarun-
 ku bandery pierwszym w tym rodzaju,
 do którego się Jeniusz Turecki nakłonił,
 i z wyrazów listu, który wam przyno-
 szę, poznacie, że w tamtych stronach
 świata czują co raz bardziey szacunek
 przyjazni Rzpltey, i że iey chwala nie iest
 tam nie znaiomą. — Spostrzeżecie zamysł
 utrzymywania pierwszey, a uczczenia
 drugiey przez nieustanne Poselstwo, któ-
 re przy was utrzymywać wyfoka Porta
 postanowiła, a mające się rozpocząć przez
Ali Effendi przybyłego iuż do kraju
 Rzpltey. — Wyflany będąc w czafienay-
 bardziey przyciskających okoliczności do
 Narodu przez wielką swą odległość, a
 bardziey ieszcze przez obyczaje. chara-
 kter i prawidła różniącego się od nas,
 a wyflany w ważnych politycznych zle-
 ceniach. będąc głową i dozorcą handlu
 naszego i wielu znacznych fundacyi, czu-
 lem często w czasie mego Poselstwa tru-
 dność przedsięwziętego zatrudnienia, i
 gdym sobie wystawiał wielkość Narodu,
 którego byłem tłumaczem, poznawałem
 iak

iak było nad siły moje reprezentować go przyzwoicie. Wasze i waszych poprzedników instrukcye dopomagały mi; wam Obywatele Dyrektorowie winien jestem całe dobro, które zrobić mogłem, iako też i Obywatelom użytym przy pocziwym i interesującym Narodzie Ottomańskim, którzy ze mną złączeni przez rostopność i powagę w swych czynnościach mocno się przyłożyli do ziednania szacunku Imieniu Francuskiemu i Rzpltey Francuskiej. Gdyby bliskość okolic, gdzie dawniey miłość Oyczyzny tak wielkich okazywała cudów, gdyby widok brzegów *Attyki* nayżywfze we mnie wzbudzający wrażenia, dostatecznemi były do zapewnienia duszy moiey, nie byłbym był omyłł zaufania waszego. Bądź iak bądź, zostawcie mi podchlebną nadzieię, żem w miarę sił i zdolności swey służył Oyczyźnie.

Obywatelu! (odpowiedział Prezydent) Dyrektoryat Wyk: słucał z żywém uczuciem oświadczenia twey gorliwości ku twey Oyczyźnie Rzpltey Francuskiej. — Nie chętnie bardzo zezwolił na twe proźby odwołania cię, a z radością oddaie sprawiedliwość światła, a interesow-

fowności i godności, z któremi naród w różnych ważnych zleceniach reprezentował. Już nasz Cezarz *Selim* uwiadomił o ufności i poważeniu, które sobie u niego ziednał, nowy zaś dał dowód swej przychylności, gdy ci powierzył tę banderę, jako zakład przekonywającej i niezwyčajny do tych czas swej przyjaźni dla Rzpltey Francuskiej. Pochwlebia to nam Obywatelu i z ukontentowaniem odbiera Dyrektoryat Wyk: z rąk twoich ten podarunek W. Sultana i dyploma do tego należące.

Depesze W. Admirala Tureckiego, czyli Kapitana Bafzy Obywatelowi *Verninac* do rządu naszego dane takowy mają adres.

Do Dyftyngwowanych Szefów między Wielkiemi którzy naukę *Jezusa* wyznają, podpór Magnatów religii *Messyasa*. naywyższych roztrzygaczów sporów Rzplit Nazareńskich, ozdobionych znakami honoru i uszanowania, obfypanych sławą i godnością; do Nayiaśnieyszey, nayłzaczowniejzey i prawdziwey naszej przyjaciółki Rzplitey Francuskiej, którey wżyskie przedsięwzięcia niech się z naywyższym iey kończą dobrém. — W piśmie zaś jest wyrażono,

Oświadczywszy wam hołd życzeń i najżarliwszych prozb, o powodzenie wasze uwiadomiamy was po przyiacielsku, że, gdy nadzwyczajny wasz Posel *Verninac*, oddawca listu tego, wizerunku otwartości, zezwolenie Cesarzkie do powrotu swego do Francyi otrzymał, i przy swym wyjeździe dał poznać wysokiey Porcie chęć oddania wam bandery Otomańskiej, dla zawieszenia iey w Sali ciała prawodawczego, stółownie do przynależącej się iey honoru, między banderami przyiacielskich Rzpltey narodów, przychylając się do tego życzenia, bandera tegoż kształtu i tey wielkości, iak ta, która się znajduje na okręcie Cesarzkim, pod moią kommandą zostającym, powierzona została w zakład przyiazni wspomnionemu Posłowi. W dwoiakim zamiarze, to jest: dla doniesienia wam o tym i dla uwiadomienia się o waszym zdrowiu, przedsięwzięliśmy napisać ninieyszą depeşe. — Przy odebraniu iey, spodziewamy się, że wyborne przymioty Posła *Verninac* i starania iego o dobro oboyg naródów będą dla was pobudką do wyniesienia go na wysokie urzędy. Jeżeli się Bogu podobać będzie, i wy nam o tym przyiemną

udzie-

udzielicie wiadomość i we wszystkich zdarzeniach utrzymywać z nami zechcecie korespondencyą, mającą być nie wyczerpanym źródłem przyjaźni i zjednoczenia, to napelnicie nas radością i ukontentowaniem. Są to wyrazy przyjaciela walzego od serca (podpis) *Hussain* Basza Admiral Państwa Ottomańskiego.

Pod podpisem i pod pieczęcią znajdują się niektóre wyiątki z Alkoranu o ufności w Bogu.

Pismo Cesarza Tureckiego *Selima III.* względem odwołania Obywatela *Verninac* i nominacyi *Auberta Dubayet* na Ambassadora Francuskiego w *Konstantynopolu*, w zwyczajnym orientalnem stylu jest ułożone. Znajduje w nim wiele pochwał Obyw: *Verninac* i uznanie Poselstwa *Auberta Dubayet*. Końiec jego jest następujący: „Jeżeli się Najwyższemu spodoba, to odebrawszy niniejsze pismo, pomyślicie zapewne, że nieustanne związki szacunku i serdeczney przyjaźni panującej między wysoką Portą i Rzeczpospolitą Francuską, nie tylko w niczym nie będą naruszone, ale przez starania nasze, codziennie będą mocniejszy, że kupcy i podróżni Francuzcy w dobrze obwa-

obwarowanych || Państwach naszych po przyiacielsku będą przyjmowani i skuteczney doznają opieki, i że zbyteczną rzeczą byłoby powtarzać, iż obydwu Mocarstwa w przyszłości spodziewać się mogą nayobfitszych owoców z drzewa przyiaźni, przez dobre porozumienia wspólnie pielęgnowanego. Szczęśliwy, kto z prostej drogi nie zbacza.

AUSTRYA.

Z Wiednia dnia 28. Czerwca.

Donoszą z *Pest* pod 25. Czerwca, że Posel Ottomański przeznaczony na rezydowanie przy Dworze Wiedeńskim, dnia 16. t. m. do rzonego przybyliuz Miasta.
